10. mednarodni turnir v judu v SG Koroška Open

Udeleženci iz kar 28 držav iz Evrope, Azije in Afrike

Zdravja ter obilo športnih in rekreativnih užitkov vam želi Športna zveza Slovenj Gradec!

❊ Srečno v 2016! ❊

Polno ime letošnjega mednarodnega judo turnirja v Slovenj Gradcu v organizaciji Judo kluba Acron Slovenj Gradec je Zavarovalnica Maribor Koroška Open 2015. Predsednik kluba Borut Marošek je mnenja, da je ta turnir dokaz, da je mogoče tudi v malem mestu organizirati velik dogodek. »Meje, da nekaj ni mogoče, so, kot izgleda, res samo v naših glavah. Opozoril bi še na slogo in vse sponzorje, ki pomagajo po svojih močeh, da se turnir lahko odvije na takšnem nivoju,« dodaja.

Slovenjgraški judo klub je tak turnir tokrat organiziral že desetič. Skoraj vsako leto so gostili več udeležencev in si izkušnje z organizacijo pridobivali postopoma. Marošek meni tudi, da so z letošnjim številom udeležencev zelo blizu maksimuma, glede na infrastrukturne zmožnosti, ki jih imamo v našem mestu, tako v bivalnem kot športnem smislu. Nekateri so menda že predlagali, da bi turnir preselili v večje mesto, na primer v Celje. »Vendar to ne pride v poštev. Tukaj je pravo vzdušje, tukaj nas podpirajo sponzorji, tukaj smo mi doma in tukaj se tudi udeleženci počutijo domače,« razloži Marošek in prijazno odgovori še na nekaj vprašanj, ki se porajajo o zakulisju tega obsežnega športnega dogajanja.

Kako ste organizirali turnir in vse potrebno ob njem?

Pobuda za izvedbo prvega turnirja je pred desetimi leti prišla s strani trenerja Ruslana Yankovskega, in sicer, da organiziramo judo turnir v prednovoletnem času in tako na enem mestu zberemo vse koroške judoiste.

Ključnega pomena je to, da je naša organizacijska ekipa v vseh desetih letih bolj kot ne ista. Vsi se trudimo, da je turnir organiziran na maksimalno visokem nivoju. Po vsakem turnirju naredimo temeljito analizo in na naslednjem poskušamo odpraviti pomanjkljivosti iz preteklega leta. Vsak izmed organizacijske ekipe pokriva svoje področje in vsak ve, kaj mora narediti. Tako ves turnir organiziramo člani kluba sami ob pomoči staršev mlajših članov in ostalih simpatizerjev tega športna pri nas. Pri tem so nam v veliko pomoč lokalna podjetja, ki po svojih močeh pomagajo pri izvedbi turnirja.

Kam ste namestili množico tekmovalcev, spremljevalcev in drugih, ki so sodelovali?

Že lansko leto smo zapolnili domala vse spalne kapacitete v MO Slovenj Gradec, v letošnjem letu pa smo glede na to, da je bil Partizanski dom na Kopah zaprt (okrog 60 ležišč), morali poiskati prenočišča tudi izven domače občine – v Dravogradu, na Ravnah na Koroškem, nekateri so spali celo v Vuhredu.

Največji izziv pri organizaciji turnirja prestavlja ravno nastanitev vseh udeležencev, saj imajo prijavljene ekipe različne želje in potrebe. Ekip pri nastanitvah ne smemo deliti, pri tem pa moramo paziti, da čim bolje izkoristimo bivalne kapacitete. Vsake postelje, ki v sobi ostane nezasedena, je škoda. Vsi morajo imeti pravočasne in kvalitetne obroke hrane. Skupine, ki prihajajo od daleč, z letalom in nimajo svojega prevoza, namestimo bližje, da lahko pridejo do dvorane in nazaj v hotel peš.

Ker se vse ekipe ne držijo razpisanih rokov in pošljejo prijave le nekaj dni pred pričetkom tekmovanja, se zgodi, da nam porušijo pripravljen namestitveni razpored in moramo potem v zelo kratkem času pripraviti novega, za kar bi včasih potrebovali čarobno palčko.

V letošnjem letu nam je bilo naklonjeno tudi vreme, saj je vse dni sijalo sonce, ki je tudi pripomoglo k boljšemu razpoloženju udeležencev tako v dvorani kot izven nje.

In kako je izgledala vsa ta logistika?

Veliko ekip prihaja od daleč, z letalom na različna bližnja letališča (Dunaj, Budimpešta, Zagreb, Brnik) ob različnem času. Potrebno jim je organizirati prevoz do Slovenj Gradca in nazaj. Nekatere ekipe so manj številčne in je dovolj, če gremo po njih z osebnim vozilom, druge so številčnejše in je potreben kombi, več kombijev ali celo avtobus. Tudi tukaj se potrudimo, da čim več prevozov opravimo v lastni režiji, v kolikor pa res ne gre drugače ali je ekipa številčnejša, zaprosimo za transfer prevozno podjetje.

Kako je bilo s prehrano?

Za nas je najbolje, če imajo udeleženci urejene obroke na lokaciji, kjer prebivajo. Če to ni mogoče, jim zagotovimo potrebne obroke v bližnjih gostinskih lokalih. V času tekmovanja pa so jim na voljo hladni obroki (t. i. lunch paketi) v dvorani. Moramo pa biti pozorni še na ekipe, ki prihajajo iz muslimanskih dežel, da jim zagotovimo hrano, ki je pripravljena skladno z njihovimi zakoni. Generalno pa pri nas pripravljamo dobro hrano, ki je udeležencem po okusu, tako da s tem nimamo težav.

Ali so udeleženci imeli čas pogledati, kje so?

Ekipe, ki prihajajo z lastnim prevozom, torej ekipe, ki so bližje nam, v glavnem pridejo samo na turnir in potem odpotujejo nazaj domov. Za skupine, ki prispejo od daleč in ostanejo pri nas dlje časa, pa organiziramo tudi izlete in jim pokažemo kakšne bližnje znamenitosti. Vodje ekip in tudi tekmovalce, ki ostanejo na pripravah, po navadi v nedeljo po turnirju peljemo v Terme Topolšica ali na Ravne na Koroškem, da se sprostijo v bazenu in savni.

Egipčani so si letos želeli ogledati Ljubljano, za japonske udeležence pa je naša članica organizirala sprejem na šoli, kjer so skupaj s slovenskimi dijaki preživeli uro pri angleščini in slovenščini. Oboji so predstavili svojo kulturo, jezik in običaje. Skupaj so zapeli in naredili spominsko fotografijo.

V glavnem pa so udeleženci skoraj ves čas zaposleni s tekmovanjem oziroma treningom. Če prispejo v petek, se nastanijo, povečerjajo in gredo spat. Zjutraj jih že ob 6. uri čaka tehtanje, zajtrk in odhod v dvorano. Tam so ves dan, čakajo in se pripravljajo na svoj nastop. Običajno pridejo v dvorano tudi tekmovalci, ki imajo tekmo naslednji dan, vzpodbujat člane svoje ekipe.

V ponedeljek, torek in sredo organiziramo še skupne priprave. Dvourni trening zjutraj in popoldne. Vse to je zelo naporno in večino prostega časa športniki izkoristijo za počitek, moda za obisk bližnje trgovine ali trgovskega centra. Nekatere ekipe izpustijo kakšen trening in čas izkoristijo za ogled lepot Slovenije. Napotimo jih na Bled, v Postojnsko jamo, Ljubljano (grad, BTC).

Ena od letošnjih zanimivosti je bil otvoritveni nastop na ekipnem tekmovanju, in sicer se je predstavila 20-članska otroška čečenska folklorna skupina. Zaplesali so svoj tradicionalni ples zelo natančno, energično in temperamentno ter za prikazano poželi velik aplavz.

Na banketu, ki ga pripravimo za vse trenerje po prvem dnevu tekmovanja, nas je presenetil sodnik iz Celja, ki je s seboj pripeljal ozvočenje in imel za vsako izmed držav udeleženk pripravljeno kakšno pesem v njihovem jeziku, kar je zelo popestrilo dogodek in naredilo na trenerje močan vtis.

Kaj je še bilo treba postoriti po koncu tekmovanj, ko so športniki odšli domov?

Po končanem turnirju je potrebno pospraviti športno dvorano, vrniti vso izposojeno opremo, ki je bila potrebna za izvedbo tekmovanja, obdelati rezultate. Po odhodu obiščemo vse lokacije, kjer so bile nastanjene ekipe, in preverimo, če je vse v redu. Veliko ekip ostane pri nas še na pripravah, nekatere celo do konca tedna. V tem letu so Kazahstanci in Gruzijci odšli šele v petek, Egipčani v četrtek. Potrebno se je družiti z njimi, trenerje smo povabili na skupne večerje. Na koncu se tako velikokrat spletejo prijateljski odnosi.

Kaj tak dogodek pomeni Slovenj Gradcu in kaj je pomenila prisotnost vseh teh, recimo jim pomembnih imen (npr. ruski veleposlanik v Sloveniji, čečenski minister za turizem in še drugi)?

Po mojem mnenju prestavlja naš turnir za Slovenj Gradec vsekakor veliko promocijo. Iz toliko različnih držav, kot se ljudje zberejo na tem dogodku, jih pri nas verjetno ne naštejemo tekom celega leta ali morda več let. Zaradi tega imajo neposredno korist predvsem ponudniki bivalnih kapacitet, gostinci in trgovci. Za ponudnike bivalnih kapacitet, predvsem za podjetje Vabo, kjer je nastanjeno največ ekip (Hotel Slovenj Gradec, Lukov in Grmovškov dom, apartmaji na Kopah), ta dogodek verjetno predstavlja enega od ključnih virov dohodka v mesecu novembru, ko vlada obdobje mrtve turistične sezone, saj so v času turnirja pri njih zasedene vse bivalne kapacitete. Tako se odlično dopolnjujemo z obojestransko koristjo. Skupaj udeleženci v občini in regiji v času bivanja ustvarijo preko 2000 nočitev, kar predstavlja cca 7 % vseh nočitev, storjenih na letnem nivoju v MO Slovenj Gradec.

Prisotnost »znanih« oseb je vsekakor velika dodana vrednost turnirju, ki povzroči zanimanje širše javnosti. Kot organizatorji si štejemo v čast, da organiziramo dogodek, ki pritegne pozornost tovrstnih osebnosti. Mislim, da je bil z videnim zadovoljen tudi predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije g. Bogdan Gabrovec, ki je sicer pred 40 leti ustanovil naš klub in ga desetletja vodil in je sedaj to posledično tudi plod njegovega dela.

Letos je ruski veleposlanik v Sloveniji dr. Doku Zavgajev ostal pri nas in spremljal dogajanje na tatamijih več kot pet ur ter se skupaj s čečensko delegacijo odzval na povabilo na večerjo po turnirju, kamor smo povabili še nekatere predstavnike slovenjgraških podjetij, ki so nam pomagali pri izvedbi turnirja in bi jim tovrstno srečanje lahko bilo v poslovno korist.

Kaj bi naj in kaj je tekmovalcem pomenila udeležba na takem dogodku?

Tekmovalci so prišli na turnir v prvi vrsti tekmovat. Nekateri kot člani klubov, drugi kot člani državnih reprezentanc. Za vse je udeležba na takšnem turnirju poseben izziv, saj je v kadetski konkurenci prerastel v enega izmed desetih najmočnejših v Evropi. Tekmovalci imajo možnost tekmovati tudi z evropskimi in s svetovnimi prvaki v svoji kategoriji. Na pripravah imajo zelo širok izbor sparing partnerjev iz različnih držav. Nezanemarljivo je tudi sklepanje poznanstev in druženje z vrstniki.

Seveda vsi vsaj površno vidijo naš kraj, naravo, ki je za tujce, kot pravijo, zelo lepa. Za nekatere je to edina priložnost obiska Slovenije in prav je, da se potrudimo, da jim ostane udeležba na našem turnirju, ne glede na dosežen rezultat, v čim lepšem spominu.

Viktor Vaupot, Ajda Prislan

Atletika

Odlično vstopili v zimsko sezono

Mladi slovenjgraški atleti v Bratislavi

Na mednarodnem mitingu so mladinci postavili nov državni rekord v štafeti. Mladi slovenjgraški atleti so zmagali kar v štirih disciplinah.

Atleti so se s stadionov preselili v atletske dvorane, kjer so že začeli s tekmovalnim delom zimske sezone. 12. 12. 2015 se je 10 slovenjgraških in 5 atletov Koroškega atletskega kluba uspešno udeležilo mednarodnega mitinga v Bratislavi, kjer so tekmovali v konkurenci z atleti iz Slovenije, z Madžarske, s Hrvaške, Češke, Slovaške, iz Avstrije in Romunije.

Izjemen rezultat je uspel četverici v štafeti 4x200 m. Žiga Pečnik, Žiga Andrejc, Jaka Pogorevc in Mitja Kordež so s časom 1.37,74 s zmagali in za več kot sekundo izboljšali državni dvoranski rekord v kategoriji mladincev, ki je bil do tedaj v lasti AD Štajerska. V štafeti 4x200 m so nastopila tudi dekleta in s klubskim rekordom, v postavi Tjaša Lepej, Tjaša Fijavž, Veronika Pisnik in Zala Hovnik, osvojila tretje mesto.

Tjaša Lepej (8,06 s), Tjaša Fijavž (8,44 s), Zala Hovnik (8,32 s) in Lana Verhovnik (8,80 s) so bile štiri izmed stotih atletinj, ki so štartale v teku na 60 m. Obe Tjaši in Zala so se uvrstile v finalna tekmovanja, Tjaša Lepej je bila absolutno peta. Vse so tudi izboljšale svoj osebni rekord, Lana Verhovnik celo dvakrat, v teku na 60 m in suvanju 3-kg krogle, kjer je z metom 11,61 m zmagala v konkurenci pionirk. Kot zmagovalca v svoji starostni kategoriji sta iz Bratislave odšla tudi Jaka Pogorevc (1000 m; 2:39,28) in Mitja Kordež (600 m; 1:28,85). Tine Glavič je v teku na 1000 m osvojil tretje mesto, Žiga Andrejc šesto v teku na 600 m, na enaki razdalji je bila Veronika Pisnik sedma, Žiga Pečnik pa je bil v teku na 500 m deveti.

Mojca Verhovnik

Odbojkarica Nina Kontrec

Tiha želja je uvrstitev v prvo ligo

Nina Kontrec

Za Nino Kontrec je odbojka način življenja in ljubezen do športa si želi prenesti tudi med mlajše generacije. Kot zanimivost je povedala, da je študirala v mestu, kjer je srednjo šolo obiskoval olimpijski prvak in večkratni svetovni prvak v odbojki na mivki Phil Dalhausser.

Pred odhodom v Združene države Amerike je Nina Kontrec obiskovala Gimnazijo Slovenj Gradec in trenirala odbojko pri Odbojkarskem klubu (OK) Mislinja. Že takrat je rada spoznavala nove ljudi in potovala ter imela željo po nenehnem napredku v igranju odbojke. Tudi danes, po vrnitvi iz Amerike, je članica mislinjskega kluba, katerega pelje v svetlo bodočnost tudi kot trenerka mladih.

Draga Nina, šport te spremlja že od malih nog, kajne? Bi lahko razložila, kdo te je navdušil, da je tvoje življenje prepleteno s športom?

Vzgled pri športu sta mi bila dedek in oče. Dedek je bil vsestranski športnik: igral je rokomet, nogomet, namizni tenis, kegljal. Oče pa je profesionalno igral rokomet, najprej pri domačem Preventu, kasneje pa v Avstriji. Najbrž imam šport že v krvi, saj sama ne morem biti predolgo na miru, veliko pa so pripomogli tudi moji starši in stari starši, ki so me že od malega spodbujali in podpirali.

Kako je prišlo do odločitve, da se za nekaj časa preseliš čez lužo?

Z Odbojkarskim klubom Mislinja smo veliko potovali, v BiH, Srbijo, na Slovaško, tam igrali in spoznavali nove ljudi, vsako leto pa smo sodelovali na prednovoletnem turnirju v Izoli, kjer smo se merili tudi z ekipami iz ZDA. Prek poznanstev in prizadevanj kluba smo nato začeli v Ameriko tudi potovati, najprej na olimpijske igre mladih skupaj z ostalimi športniki Občine Slovenj Gradec, nato pa kot ekipa. Na enem izmed teh obiskov so mi ponudili športno štipendijo, s pomočjo katere bi lahko brezplačno obiskovala enega izmed kolidžev na Floridi. Seveda sem ponujeno priložnost takoj izkoristila, saj sem si že pred ponudbo potihoma želela igrati odbojko v ZDA. Nadvse sem hvaležna svoji mami in celotni družini, da so mi pomagali z birokracijo in me podprli pri moji odločitvi.

Odšla sem na dvoletni Florida Community College at Jacksonville (zdaj Florida State College at Jacksonville), kjer sem igrala odbojko in se izobraževala. Nato mi je štipendijo ponudila Embry-Riddle Aeronautical University, kjer sem igrala še dve leti in si pridobila diplomo iz komunikacij. Igralna doba na univerzi lahko traja le štiri leta, zato sem igralno kariero v ZDA po štirih letih zaključila. Ker pa so bili v ekipi z mano zadovoljni, so mi ponudili še mesto "graduate assistant coach", kar pomeni, da bi me štipendirali na podlagi mojega dela kot pomočnico trenerke. V pozicijo sem z veseljem privolila, ostala tam še dve leti ter si pridobila tako diplomo znanosti v letalstvu kot tudi izjemne trenerske izkušnje.

Kakšne izkušnje si torej tam pridobila?

ZDA so bile po eni strani čisto nov svet, po drugi strani pa dokaj poznan, predvsem zaradi medijev, televizijskih nadaljevank, filmov ..., pa tudi zato, ker sem že nekajkrat poprej bila v deželi čez lužo. Navdušena sem bila predvsem nad raznolikostjo ljudi (mešanica svetovnih kultur oziroma "melting pot" je bila zame fascinantna, prav tako različni pogledi na svet). Všeč mi je bila floridska sproščenost. Vseeno pa sem se srečala z nekaj izzivi. Življenje čez lužo me je poleg tekočega znanja jezika naučilo samostojnega življenja in iznajdljivosti, saj sem tam vse zadeve urejala sama. Na srečo so mi bili v veliko pomoč trenerji in prijatelji, ki so mi svetovali in me usmerjali. Na univerzi sta mi bila velik vzor tudi naš športni direktor in trenerka, ki sta dala velik poudarek skromnosti, trdemu delu, vztrajnosti, spoštovanju, motivaciji, dobrodelnosti in pozitivizmu. Tam sem ugotovila, da se s trdim delom in z vztrajnostjo lahko daleč prebiješ, prav tako pa, da moraš vedno verjeti vase, čim bolj pozitivno gledati na svet in se nenehno izboljševati, "biti v akciji".

Kaj zdaj, po vrnitvi, počneš v Sloveniji?

Obiskujem Višjo strokovno šolo Slovenj Gradec in treniram mlajše selekcije pri OK Mislinja, prav tako pa tudi sama še vedno aktivno igram odbojko.

Kaj pomeni tvoja vrnitev za Odbojkarski klub Mislinja?

Na to bo najbolje odgovorilo vodstvo kluba. Glede na to, da se kot nekdanja mislinjska igralka, ki ima izkušnje z odbojkarskim delom v tujini, vračam v matični klub, pomeni moja vrnitev predvsem to, da menim, da se v OK Mislinja že od nekdaj dobro dela z mladimi in da si želim biti del tega ustvarjanja tudi sama.

Kaj vnašaš ali prinašaš v način dela v Mislinji?

Predvsem si želim svojo navdušenost nad športom prenesti med mlajše generacije z vadbo in igro. Poudarek je na komunikaciji, usvajanju osnov in razumevanju igre.

Kakšni so tvoji cilji za naprej? In kakšni so mladi potenciali?

Kot igralka želim predvsem pomagati ekipi poseči po čim boljših rezultatih, tiha želja je uvrstitev v prvo ligo. Kot trenerka si želim predvsem vidni napredek in zadovoljstvo svojih učencev – iz dneva v dan, tedna v teden, meseca v mesec, leta v leto. Z vedno boljšim znanjem odbojke bodo posledično tudi rezultati vedno boljši.

Mislinjski klub ima velik potencial v mladih kadrih. 2 igralki OK Mislinja igrata v kadetski reprezentanci Slovenije, 1 igralec je v kadetski reprezentanci Slovenije, 1 igralec, ki je letos prestopil v prvoligaški Calcit Kamnik, je v mladinski reprezentanci Slovenije, prav tako pa imajo veliko možnost za vstop v reprezentanco tudi mlajši odbojkarji in odbojkarice.

Ali si še kje drugje aktivna, ne samo v Mislinji?

Čez poletje aktivno igram tudi odbojko na mivki. Ob interesu mladih bom v poletnih mesecih organizirala treninge odbojke mlajših selekcij na mivki.

Katere svoje uspehe v odbojki bi lahko izpostavila?

Nastop na kvalifikacijah za evropsko prvenstvo s kadetsko reprezentanco, 3. mesto v državi s kadetinjami OK Mislinja, 1. mesto na srednješolskem tekmovanju v odbojki na mivki (skupaj z Marino Crnjac in Nežo Pušnik), 11. in 6. mesto v državi Embry-Riddle Aeronautical University, liga NAIA, 3. mesto v odbojki na mivki na mednarodnem turnirju v Ptuju (z Marino Crnjac), 4. mesto na državnem prvenstvu v odbojki na mivki (z Mojco Pene), 2. mesto v odbojki na mivki na mednarodnem turnirju v Ićićih (z Majo Roško) in nastop z reprezentanco odbojke na mivki na kvalifikacijah za olimpijske igre (s Špelo Morgan).

Kako vidiš odbojko v Sloveniji?

V primerjavi z ZDA je tempo odbojke v Sloveniji, vsaj na ženski ravni, počasnejši. Vendar pa opažam, da se tudi to počasi spreminja in igra postaja hitrejša tudi pri nas. V Sloveniji je veliko odbojkarskih talentov, na žalost pa je denarja za odbojko bolj malo, tako da veliko talentiranih odbojkarjev odhaja igrat v tujino. Upam, da se bo to v prihodnosti spremenilo in da bomo lahko priča še kvalitetnejšim tekmam med klubi, ne samo na reprezentančni ravni. Zelo pa me veseli, da so naši odbojkarji na evropskem prvenstvu osvojili odlično 2. mesto – ta uspeh naših fantov je močno dvignil nivo odbojke in opozoril na kvaliteto naših igralcev.

Ajda Prislan

Rokomet

Mladinci osvojili tudi mariborsko trdnjavo

RK Velika Nedelja : RK Slovenj Gradec 2011 – 30 : 30 (16 : 14)

RK Slovenj Gradec 2011 : RK Gorenje Velenje – 34 : 32 (17 : 18)

RK Maribor Branik : RK Slovenj Gradec 2011 – 35 : 37 (17 : 16)

Igralci kluba RK Slovenj Gradec 2011 so na tekmo 5. kroga 2. mladinske lige proti ekipi RK Velika Nedelja pripotovali zelo oslabljeni, saj je bilo odsotnih kar 8 igralcev. Domačini so izkoristili močnega krožnega napadalca in ob veliko tehničnih napakah gostov povedli z 10 : 5. Slovenjgradčani so se po minuti odmora prebudili in se na krilih Julijana Banfra in Uroša Štalekarja približali na 2 zadetka zaostanka ob polčasu (14 : 16).

Neizkoriščeni protinapadi so terjali davek in domača ekipa je znova povedla, nazadnje s 30 : 28. Domačini bi lahko tekmo odločili, a je Pavlič, ki je med drugim ubranil tudi sedemmetrovko, ubranil 2 strela iz protinapada. Na nasprotni strani sta po uspešni osebni obrambi gostov »mož na moža« zadela Banfro in Bulovič. Velika Nedelja je imela napad za zmago, a so se gostje uspešno ubranili. Štiri sekunde pred koncem srečanja je protestiral domači trener, ki je bil izključen s tekme. Na igrišče je pritekel tudi domač navijač, a so se strasti po daljši prekinitvi vendarle umirile. Zadnji strel so gostje blokirali in se veselili zaslužene, težko prigarane točke.

Naslednja tekma je bila z RK Gorenje Velenje 21. 11. 2015 v Športni dvorani Slovenj Gradec. Šlo je seveda za pravi sosedski derbi, ki si ga je ogledalo dobrih 100 gledalcev, ki so zagotovo prišli na svoj račun. Pri domačih je manjkal poškodovani krožni napadalec Bricman, gostje pa so bili prikrajšani za levega zunanjega Tomiča.

V začetku tekme sta obe ekipi dobro igrali v napadu, a slabo v obrambi. Blestela sta predvsem srednja zunanja, domači Julijan Banfro in gostujoči Marko Špende, oba sta v prvih minutah tekme dosegla po 4 zadetke. Gostje so ušli na 3 zadetke prednosti (15 : 12), a so se jim domači do polčasa z borbeno igro približali na 17 : 18. V drugem polčasu je domača obramba delovala fantastično, napad je zadeval in rezultat je naenkrat znašal 30 : 26. V tem delu je bil odličen Filip Banfro, ki je do konca tekme prispeval kar 12 zadetkov. Gostje so z delnim izidom 3 : 0 še zadnjič zapretili, nato pa so domači z zadetki Orterja, J. Buloviča in dvakrat F. Banfra tekmo rutinirano pripeljali do konca (34 : 32).

Tekmo je opisal Jaroš Bulovič: »Tekmo smo pričeli slabše, kot znamo. Igrali smo preveč statično, zato je bil rezultat v tem delu v prid Gorenja. V prvi polovici prvega polčasa smo igrali slabo v obrambi, nato pa smo se prebudili in zaigrali bolje. V drugem polčasu je bila volja do zmage še večja in tako smo povedli, vodstvo obdržali do konca tekme ter z borbeno igro 2 točki obdržali doma.«

Pohvaliti je potrebno tudi navijače, ki se v vedno večjem številu zbirajo na tekmah mladincev.

V naslednjem krogu so se igralci RK Slovenj Gradec 2011 odpeljali v vroči Maribor, ki se je želel oddolžiti za poraz v prvem delu tekmovanja, in osvojili Mariborsko trdnjavo.

Na tekmi 7. kroga 2. mladinske lige vzhod so zaradi poškodb manjkali Bricman, Ž. Bulovič in J. Banfro, zaradi študijskih obveznosti pa Marzelj. Kadeti tokrat niso odpotovali zraven, saj so v tekočem tednu odigrali kar tri srečanja. Štajerci so Korošce pričakali kot neporažena ekipa na domačem terenu.

Mariborčani so tekmo odprli dobro ter s streli od daleč in hitrimi akcijami gostom povzročali veliko preglavic. Prvih petnajst minut je vodila gostujoča ekipa, a je na odmor z zadetkom prednosti odšla domača ekipa (17 : 16). Že v prvem polčasu so igrali vsi gostujoči igralci. Ekipo v napadu sta dobro povezovala Vižintin in Brunšek, a je preveč škripalo v obrambi. V drugem polčasu so gostje prestavili v višjo prestavo in z razpoloženim Orterjem (9 zadetkov) povedli s 30 : 24.

Razpoloženi Vižintin je tekmo in težave s treningi mladincev opisal tako: »Tekmo smo pričeli precej slabo predvsem v obrambi, nasprotniku smo dovolili preveč lahkih strelov, iz katerih so dosegali lahke zadetke, sami pa smo v napadu naredili preveč napak, zato se je polčas končal z rezultatom 17 : 16 za domačo ekipo. Že v začetku drugega polčasa smo stopili skupaj, stisnili v obrambi, iz polkontre in kontre dali nekaj lahkih zadetkov ter tako povedli za +5 in to prednost zadržali skoraj do konca. V zadnjih 10 minutah je zbranost znova popustila, prejeli smo nekaj lahkih zadetkov, v napadu pa ostali brez pravih rešitev ter zapravili nekaj zelo pomembnih žog, tako da so se tekmeci približali na –2, vendar smo ostali dovolj zbrani, da smo iz Maribora odnesli 2 točki. Ekipa, ki igra mladinske tekme, praktično ne trenira skupaj, razen peščica, ki trenira zraven članske ekipe, ostali pa zaradi obveznosti na faksu ne morejo trenirati v Slovenj Gradcu. S kakšnim skupnim treningom vseh mladincev bi lahko naša ekipa postala še boljša, saj se pozna, da na igrišču ni prave kemije med igralci, ker premalo igramo skupaj!«

V naslednjem krogu RK Slovenj Gradec 2011 v domači športni dvorani gosti ekipo RD Šmartno 99, ki je v zadnjem krogu presenetljivo lahko premagala RK Gorenje Velenje z izidom 37 : 29.

Nino Legnar

Filip Banfro na članski tekmi

Namizni tenis invalidov

Slovenjgradčani dobri na odprtem državnem prvenstvu

Na DP invalidov v namiznem tenisu na tekmovanju tipa »Open« za vse, ne glede na razred ter na žensko in moško konkurenco, se je od vseh tekmovalcev na odlično 3. mesto uvrstil in prejel pokal Franc Penšek iz Društva invalidov Slovenj Gradec.

Državno prvenstvo v namiznem tenisu je bilo v Logatcu v organizaciji ZŠIS – POK in v izvedbi DI Logatec, izvedeno pa je bilo po mednarodnih razredih invalidnosti za namizni tenis, in sicer: tekmovalci, ki igrajo sede: NT 1, NT 2, NT 3, NT 4, NT 5, NTŽ 1–5 (enotna skupina tekmovalk sede); tekmovalci, ki igrajo stoje: NT 6, NT 7, NT 8, NT 9, NT 10, NTŽ 6–10 (enotna skupina tekmovalk stoje); NTG M – gluhi moški; NTG Ž – gluhe ženske; NT Nac M – nacionalni razred moški; NT Nac Ž – nacionalni razred ženske. Izvedeno je bilo tudi tekmovanje tipa »Open« za vse, ne glede na razred ter na žensko in moško konkurenco.

Iz Društva invalidov Slovenj Gradec so se odprtega državnega prvenstva v namiznem tenisu udeležili Alojz Ocepek, Boris Pušnik in Franc Penšek. Vsi trije so tekmovali v razredu NT Nac M – nacionalni razred moški, v katerem je bilo 43 tekmovalcev, uvrstili pa so se sledeče: Pušnik – 10. mesto, Penšek – 12. mesto, Ocepek – med 30. in 40. mestom. Na tekmovanju tipa »Open« za vse se je od vseh tekmovalcev na odlično 3. mesto uvrstil in zasluženo prejel pokal Franc Penšek iz DI Slovenj Gradec.

Stanislava Tamše

Aktivna starost

Poldrugo desetletje tretje telovadne skupine slovenjgraških upokojenk

Na decembrskem zaključku je 15. obletnico delovanja obeležila 3. telovadna skupina za seniorke, ki deluje pod okriljem Društva upokojencev Slovenj Gradec. (AK)

Organizacijo rekreacijske skupine, ki skozi vsa leta svojega obstoja beleži nekje med 20 in 25 aktivnih udeleženk, je kmalu po ustanovitvi prevzela Ljudmila Slemenik, ki skupino vodi še danes. Štafetno palico je prevzela od Franje Zorman, ki je to vlogo opravljala prvi dve leti.

Kot pravi Slemenikova, je nastanku skupine botrovala prostorska stiska na 3. OŠ Slovenj Gradec, kjer sta tedaj delovali dve telovadni skupini pod vodstvom pokojne Hilde Vaupot. Število interesentk za tovrstno dejavnost je namreč konstantno rastlo, zaradi česar je bilo potrebno poiskati dodatne kapacitete. Te je 3. skupina slovenjgraških rekreativk našla na 1. OŠ Slovenj Gradec, kjer se z izjemo praznikov in počitnic še danes srečujejo vsak ponedeljek popoldan. Telovadba traja eno uro, pri čemer sledijo načelu, da z ozirom na starostne razlike med udeleženkami – razpon med najmlajšo (55) in najstarejšo (89) znaša kar 34 let! – vsaka participira v skladu s svojimi zmožnostmi in trenutnim počutjem.

Vodja Lili, kakor jo kličejo »njene telovadke«, izpostavlja pomen redne telesne aktivnosti za zdravje in splošno počutje, tudi (ali še posebej) v starosti: »Organizem se pač stara. Da ta proces ublažimo, je rekreacija bistvenega pomena. To vedno znova potrjujejo tudi medicinska dognanja.« Še zdaleč pa ni edini namen skupine samo telovadba, temveč se udeleženke poleg telesne aktivnosti veselijo klepeta in sproščenega druženja, ki spremlja njihova srečanja. »To blagodejno vpliva na naše počutje,« tako Slemenikova, »prispeva pa tudi k večji socialni vključenosti starostnic, ki smo v sodobni družbi sicer pogosto potisnjene na margino.«

Namizni tenis

Odprto prvenstvo Slovenj Gradca

Člani Namiznoteniškega kluba Slovenj Gradec smo se že tretje leto zapored (NTK Slovenj Gradec je bil ustanovljen leta 2013) odločili organizirati turnir v namiznem tenisu. Kot člani Namiznoteniške zveze smo vabila razposlali po vseh klubih namiznega tenisa v Sloveniji. Kljub razposlanim vabilom nam ni uspelo privabiti večjega števila igralcev – morda je razlog v tem, da so bili širom Slovenije organizirani trije turnirji (vključno z našim).

Rekreativci so se pomerili v dveh moških starostnih kategorijah in naključno izbranih dvojicah. Kljub maloštevilni udeležbi lahko rečemo, da se je v Slovenj Gradcu igral vrhunski rekreativni namizni tenis. Kot vedno so bili najboljši nagrajeni z bleščečimi pokali in medaljami.

Ko smo strnili vtise, smo sklenili, da bomo tudi naslednje leto pristopili k organizaciji turnirja ter poskušali privabiti več igralcev in tudi kakšno igralko namiznega tenisa.

Končni rezultati:

- kategorija do 50 let:
1. Janez Pejovnik,
2. Emir Begič,
3. Domen Sovič;

- kategorija nad 50 let:
1. Rajko Veronik,
2. Erih Günter,
3. Rajko Repnik;

- tolažilna skupina:
1. Andrej Lesnik;

- dvojice:
1. Günter – Markovič,
2. Veronik – Sovič,
3. Repnik – Sredinšek.

Boris Pušnik

Športno društvo Pameče in Trobelj

Za mlade in malo manj mlade

Kmalu bodo začeli z brezplačnim programom Jutranja telovadba – 1000 gibov.

Športno društvo Pameče - Troblje je bilo ustanovljeno v letu 1974 in v društvu se je od ustanovitve udejstvovalo veliko športnikov, ki so s tem dobili osnove za kasnejši kvaliteten ali vrhunski šport, katerega so nadgradili v klubih in društvih, ki so bila bolj specializirana za posamezne športne zvrsti oziroma panoge. V društvu je letno aktivnih med 150 in 200 članov, nekaj pa je tudi podpornih članov, ki so se zaradi služb ali družin odselili, vendar se še vedno radi vračajo na športne dogodke tudi v rodne kraje.

Vseskozi so bile dobro obiskane vadbe, na katerih se je uspešno rekreirala večina članstva na področjih nogometa, aerobike, šaha, košarke, badmintona, namiznega tenisa, pilatesa, odbojke in v zadnjem letu tudi joge. Kot pri marsikateremu društvu se je v dobi pospešenega razvoja informatike pojavil osip mlajših članov, predvsem osnovnošolcev in srednješolcev, ki so vedno manj časa preživljali na igriščih in vedno več pred zasloni različnih elektronskih naprav, posledično se je starostna struktura članstva občutno zvišala.

Ker so bile Pameče ves čas znane po dobrih nogometaših, saj je v kraju deloval zelo uspešen klub malega nogometa Kremenčkovi, pa še nekaj ostalih, kot sta kluba malega nogometa Banditos in Levi, se je tudi društvo trudilo, da je skrbelo vsaj za vodene treninge mladih nogometašev, medtem ko so se mladi v drugih športnih panogah organizirali večinoma sami ali ob pomoči staršev. Ob ugotovitvi, da je takšne nogometne ekipe tako rekoč nemogoče zadržati, ko njeni člani preidejo na srednješolsko in visokošolsko izobraževanje v različne kraje, obenem pa, da je med njimi zagotovo tudi kakšen zelo perspektiven nogometaš ali drug vrhunski športnik, so se v društvu odločili, da bodo dali poudarek najbolj osnovni vodeni vadbi otrok na področju športa. V ta namen je društvo v letu 2015 uvedlo družinsko rekreacijo, na kateri je prioriteta vodena vadba otrok, vendar pa morajo pri njej sodelovati tudi njihovi starši, s čimer se udejanja trud upravnega odbora društva, da so otroci v času osnovnega šolanja čim bolj športno aktivni, kar dokazano pomaga k boljšim intelektualnim in posledično učnim sposobnostim, obenem pa se pri tem občutno krepijo tudi vezi s starši. Že v začetku se je pokazalo, da je bila odločitev za takšno vadbo, in za pozne nedeljske popoldanske termine te vadbe, odlična, saj je vadba že od prvega termina odlično obiskana.

V ta namen pa se je v mesecu oktobru 14 članov društva udeležilo seminarja »Shuttle time Teacher«, ki ga je organizirala Badmintonska zveza Slovenije, izvajali pa inštruktorji Športnega društva Šele - Vrhe, ki je na področju badmintona vsaj v naši regiji vodilno pri izobraženosti in množičnosti. S tem so pridobili izobrazbo in podlago, potrebno za poučevanje badmintona pri otrocih.

Med tednom pa društvo otrokom omogoča še voden program vadbe, imenovan ABC teka in nogometa«, v katerem se je trener Andrej Hodnik usmeril v starostno skupino otrok med šestim in desetim letom starosti. Prednost te vadbe je, da se izvaja dvakrat med tednom, takoj po končanem podaljšanem bivanju otrok podružnične šole Pameče - Troblje, v katere prostorih se nahaja telovadnica, ki jo društvo uporablja za skoraj vse svoje športne aktivnosti. Od vadbe v večjih klubih se ta vadba razlikuje tako, da ne poteka skoraj vsak dan, da ni nujna 100-% prisotnost na vadbah in da njeni udeleženci niso vezani na udeležbo na tekmovanjih, kar se v večjih klubih pričakuje. Pri starših je bilo namreč zaznati potrebo po aktivnostih, ki ne vplivajo dodatno obremenilno na že tako pospešen tempo družinskega življenja.

Ker pa vse le ni odvisno zgolj od volje in truda upravnega odbora in še nekaterih posameznih članov, društvo za potrebna finančna sredstva kandidira na razpisih za subvencioniranje rekreativnih in vodenih interesnih dejavnosti, v prvi vrsti pri Mestni občini Slovenj Gradec, Športni zvezi Slovenj Gradec ter Fundaciji za šport, ki delno sofinancirajo aktivnosti, s čimer finančno olajša članom, v največji meri pa otrokom, udeležbo na aktivnostih v organizaciji društva in tako izpolnjuje poslanstvo društva v javnem interesu.

Idej in projektov za naprej je še veliko, omejujejo jih le finančne in prostorske zmožnosti. Ena od njih je tudi sodelovanje pri programu »Jutranja telovadba – 1000 gibov«, za katerega je društvo, ob izkazanem precejšnjem razumevanju vodstva podružnične šole Druge OŠ SG Pameče - Troblje, ravno pridobilo dovoljenje za uporabo površin športnega igrišča, ki ga navedena šola upravlja, in ga bodo člani društva že v kratkem pričeli izvajati za vse, ne zgolj člane društva, saj bo udeležba brezplačna.

Boris Šmid, predsednik

Rokometna šola Alena Mihalja – Pristar

Tekme mlajših selekcij zadnji konec tedna v novembru

Deklice so 28. 11. in 29. 11. 2015 odigrale kar šest tekem, za zaključek pa so poskrbeli mlajši dečki RK Slovenj Gradec 2011, ki so odigrali dve lepi ligaški tekmi proti ekipam Celja Pivovarne Laško.

Prvi dan so se igralke ekipe starejših deklic A najprej pomerile s sosedami v Velenju. Tekmo so dekleta od prve do zadnje minute odigrala zavzeto in disciplinirano. Prednost je počasi, a zanesljivo rastla skozi celotno srečanje. Zadnjih pet minut so dekleta malenkost popustila, a še vseeno visoko zmagala z rezultatom 16 : 24. Igrale so Lia Gregor, Urška Kotnik, Kati Naveršnik, Alja Krevs, Aja Fajmut, Anja Tominc, Neža Rotovnik, Kaja Paradiž, Ula Perovec, Manja Pasarič, Dijana Kotnik, Nika Priteržnik in Tajda Podjavoršek. Slednjih pet se je takoj po končani tekmi odpravilo s kadetinjami še na gostovanje na Ptuj.

V tekmi dveh ekip, ki se trenutno borita za tretje mesto v skupini, ki še pelje v nadaljevanje za najboljša mesta v državi, smo vsi pričakovali derbi. Ob začetnem zvoku sirene na Ptuju so dekleta, tako kot njihove mlajše vrstnice prej v Velenju, nadzirala igro in rezultat skozi celotno tekmo. S prepričljivo zmago z rezultatom 29 : 37 so se igralke iz Slovenj Gradca utrdile na 3. mestu lestvice vzhod za kadetinje. Na tekmi so, poleg starejših deklic, igrale še Aida Hadžič, Tjaša Smonkar, Aleša Kamenik, Aleša Franc in Ines Sečnjak.

Naslednji dan je bil namenjen tekmam za igralke in igralce rojene od leta 2008 do 2003. Najprej so se pomerile mlajše deklice C z vrstnicami iz Nazarij in Velenja, nato pa še ekipi mlajših deklic B in A proti ekipam ŽRK Celjske mesnine. Prav vse igralke so v štirih tekmah prikazale svoj maksimum ter na igrišču delovale povezano in veselo. Na koncu so kar trikrat zaplesale svoj zmagovalni ples.

Mlajši dečki so imeli tekme z vedno močnimi Celjani. Igralci ekipe letnika 2004 so morali priznati premoč gostov, ki so predvsem po zaslugi njihovega izredno močnega levega zunanjega, z lahkoto razbijali obrambo domačih. Končni rezultat je bil 9 : 14 za ekipo Celje Pivovarna Laško. V drugi tekmi so se pomerili ekipi mlajših dečkov A. V tej kategoriji in v skupini trenutno ekipa dečkov RK Slovenj Gradec 2011 res dominira. Gostujočo ekipo so nadigrali in zmagali z rezultatom 30 : 15.

Alen Mihalj